

Author uses a multidisciplinary approach that identifies and analyzes scientific and theoretical approaches to the definition of "civil society." In particular, the updated scientific approach to the object of research by the national law, political science schools and scholars of public administration are used. In this case, the author points out that from the standpoint of cultural ideas, activities of civil society, hardly considered.

The author focused special attention on the analysis of the characteristics and structures of civil society in Ukraine, defining it rather complex and multi-level system as including: interpersonal relations without government interference; relationship between the independent and state public institutions that implement daily individual and collective needs.

In view of studying the problem, the author defines the perspectives of transformation of Ukrainian society, thus actualizing priority on development at the national level, the relevant criteria and mechanisms for the spread of human values and social solidarity.

Relevance of the article caught the attention of the author's examination of historical retrospective of civil society in Ukraine. The author emphasizes the democratic and market transformations that contributed to the cultural activities of various actors, including such representatives of civil society as NGOs, charities, national cultural organizations, creative unions, and so on. Their culture-mission has been separately determined and analyzed.

Analyzing the current priorities of civil society in Ukraine, the author stresses the European perspective, which is main landmark of the country. By raising issues of contemporary domestic practice of interaction of authorities with various representatives of civil society, the article reveals the practical implementation of the process of cultural functions of the state, analyzes the organizational and legal basis of this interaction.

In accordance with this goal, the author reveals the practical principles of public participation in the implementation of the state policy in the sphere of culture.

So, the place and role of the Public Council under the Ministry of Culture of Ukraine in the system of interaction between the executive authorities and other entities that carry out activities in the sphere of culture have been defined. Legal principles of the Public Council have been identified; quantitative and qualitative characteristics have been made. In the analysis of factual material action plan for the implementation of public consultation on the cultural development of the Ukrainian state, protection of cultural rights of citizens, international cultural relations, initiatives for creative and artistic practice.

Special attention is focused on the activities of professional creative unions that are active participants in the civil movement in the implementation of the basic principles and priorities of the national cultural policy. Their numerical amount is determined, their regulatory and legal nature is analyzed, problems of their practice are characterized. Special attention is focused on determining the ways of their correction in order to attract potential alliances in the implementation of the strategic goals of cultural policy in Ukraine.

In conclusion, the author states that the development of civil society in Ukraine was marked by a strong movement that is characterized by a common interest in the transformational changes that takes place in the country. According to the author, in this case the common interest acts as a national interest, expressing interest in different socio-demographic groups. Efficient and effective use of the relationship that is defined and analyzed in the paper of social practices and values will create a democratic state based on national idea where citizens of Ukraine will feel the full subjects of life of the country, implementing the constitutionally guaranteed rights and freedoms.

Key words: civil society institutions, democracy, function of culture, cultural policy.

УДК 008:24:34:241.38:340.13:39

Радзівський Віталій Олександрович
кандидат культурології, доцент

ЄВРОМАЙДАН: ПАТРІОТИЗМ У КУЛЬТУРНОМУ ПОЛІ УКРАЇНИ

У статті аналізується феномен Євромайдану. Автор описує основні аксіологічні концепції, культурні коди і специфіку ментальної парадигми рушійної сили Євромайдану в контексті базових соціокультурних рефлексій у сучасному культурно-історичному дискурсі України.

Ключові слова: Євромайдан, Україна, культура, культурологія, історія.

У науковому дискурсі тема Майдану – не нова. Вона вже десять років знаходить відгук у політиків, політологів, юристів, соціологів та філософів. Тема Майдану потребує також історичного і культурологічного осмислення.

Помаранчева стрічка як атрибут Майдану 2004 р. була символом України у 2005 р., а єврострічка стала невід'ємним елементом культури нашого Євромайдану 2013-2014 рр. Пісні ("Червона рута", "Разом нас багато, нас не подолати" тощо), вітання ("Слава Україні!" "Героям слава!" та ін.), графіті, анекдоти (про справжніх патріотів, злочинних тушок, прислужників В.Януковича тощо) й інші елементи народної творчості Майдану швидко ввійшли у культурний простір України.

Мета статті – аналіз основних аксіологічних концепцій, культурних кодів і специфіки ментальної парадигми рушійної сили Євромайдану в контексті базових соціокультурних рефлексій у сучасному культурно-історичному дискурсі України.

Після 2004 р., після першої української народної революції XXI ст., багато авторів писали про український Майдан. Патріотичні автори, налаштовані на підтримку народного Майдану (М. Томенко,

В. Яворівський, В. Гонський, О. Турчинов, В. Терен, В. Уколов, Я. Федорчук та ін.), підкреслювали самовідданість та патріотизм, національну свідомість відважних майданівців, їх глибоку громадянську позицію; природність Майдану українській культурі, відповідність базовим східнослов'янським цінностям, готовність імплементувати західні норми, моделі та ідеали, близькість учасників та прихильників Майдану до глибинних символів і архетипів, до матриці "народності і культуротипності" [6; 7; 12; 13; 14; 15]. На інших позиціях знаходились, як правило, заангажовані дослідники провладної спрямованості (В.Корнілов, Є.Коротков, О.Шилін і т.д.) [9; 10; 11], які підкреслювали прозахідний вектор "майданного" руху, його антиросійську спрямованість тощо. Але позиції офіційної Москви та російського народу можуть не співпадати. Хіба біля Київради не майорів під час нашої національної революції російський триколог? Безперечно, Євромайдан як "досі не осмислений багатогранний феномен вивчатимуть у майбутньому і наші, і зарубіжні дослідники" [16]. Зокрема, професор М. Тимошик привертає увагу "до однієї із одухотворюючих граней Майдану – мовленого, писаного, друкованого, переданого через інтернетні мережі Слова" [16].

Патріотичні Майдани 2004-2005 рр., 2013-2014 рр. отримали широкий політичний, громадський і культурний резонанс. Багато співаків та співачок опинилися на сценах переважно прогресивних Майданів (Помаранчевого, Європейського, Податкового), менший інтерес викликали штучні провладні Майдани (наприклад, у Маріїнському парку м.Києва).

На Євромайдані особливо відзначилися такі видатні діячі естради, як переможниця Євробачення 2004 р. Р. Лижичко, О. Скрипка, С. Вакарчук, Mad Heads, Є. Нищук і інші талановиті зірки сучасної української культури. На Майдані, як на головній сцені країни, були знані та маловідомі поети, пісняри, барди, самодіяльні народні колективи з областей. Важко не погодитись з тим, що це "наша невмируща українська пісня, це муза Великого Кобзаря і муза рядового учасника Майдану" [16].

Не лише у пісні, а й у друкованій продукції, яку творять переважно ентузіасти (наприклад, "Громадянський маніфест") проявився народний волевияв. У цілому М.Тимошик констатує: "Різноманітні публікації носять переважно характер найбільш резонансних передруків із посиланням на конкретні зарубіжні та українські джерела. Актуальність публікацій засвідчують їхні назви: "Не гроші, а цінності", "Міф про Донбас, який годує Україну", "Братські обійми Кремля", "Азарова знову зловили на брехні" тощо. Подібних періодичних або разових друкованих видань тут десятки. Деякі з них поширюються через прес-центр Майдану, деякі – просто з рук" [16].

Культура Євромайдану – це у т.ч. й протест: "акції бойкоту товарів та послуг... окрім коротких коментарів, списки брендів, ЗМІ, фінансових та медичних установ, автозаправних станцій, продуктів харчування, торгівельних точок відповідних власників" [16]. Але культура Євромайдану – це й культура творіння та розвитку: "поширювалися яскраво оформлені плакати з влучними слоганами на кшталт: "Бойкот фінансистам кривавих побойщ", "Не купуй – ігноруй", "Жодної копійки в обшак", "Ти заробляєш – він краде". До речі, кількість створених на Майдані плакатів, різноманітність їх за тематикою, майстерністю поєднання слоганів і зображального ряду, високим рівнем поліграфічного виконання вражає. Можна з впевненістю говорити про своєрідний ренесанс цього дієвого виду видавничої продукції. А ще – про відродження сучасними художниками-оформлювачами призабутої, а точніше, притлумленої владою національної малярської традиції періоду УНР, яку в науці називають нарбутівською" [16].

Опоненти Майдану намагались його зображати у темних кольорах, але патріоти України не давали приводу. Ми згадаємо й думки опонентів. Так, улюблений приклад комуністів та регіоналів – нова "рухова" культурна вправа під назвою "стрибки". На початку Євромайдану від приїжджих надійшла "пропозиція, що "хто не скаже – той москаль". На площі (тобто на "майдані Незалежності") ... Всі стрибають ..." [10, 1]. Насправді, йдеться не про русофобство, а про звичайні розваги з наміром зігрітись від холоду.

Євромайдан став своєрідним проявом трансформації культурного і політичного права українців. При цьому апріорі культурні особливості майданів початку ХХІ ст. мають глибинні історичні константи, коди і витоки. Описуючи події 1917-1920 рр., поет П.Тичина зазначав, що на Майдані відбувається революція, а раніше – на площах присягали на вірність і дізнавалися найважливіші новини (читали князівські грамоти, гетьманські універсали тощо). На Майданах століттями відбувалися знакові культурні, політичні, історичні та інші важливі для народу події.

Культурно-політична євросимпатія кінця 2013 р. охопила Київ, обласні й навіть районні центри, окремі міста Європи та Америки. Новий 2014 р. прихильники Майдану зустрічали навіть в Страсбурзі перед будівлею Європарламенту. Семантика, семіотика і політична культура Євромайдану 2013-2014 рр. як соціокультурного явища заслуговують на глибокі дослідження.

Розглянемо, наприклад, гастрономічну складову українського (переважно київського, як основного в країні) Євромайдану. Ще в 2004 р., на Помаранчевому майдані, апельсин деякі визнавали "революційним" фруктом. Навіть Людмила, дружина В. Януковича, характеризуючи в 2004 р. апельсини майдану, не відомо чим керуючись, припустила, що вони можуть бути такими собі "наколотими". Гастрономія Євромайдану значно збагатилася: в кафе з'явилося Євроменю – українська горілка і європейський салат цезар, а також інші страви в стилі Євромайдану [3, 6]. Більшість населення підтримувало або співчувало революціонерам. Тому навіть у важкі години людям несли фініки, консервовані ананаси, мандарини, банани, ікру, тістечка, бутерброди, гречку з тушонкою, плов, суп з тефтелями [2, 6]. Особливе місце зайняли єврокофе і європончики – "ласощі, покриті блакиттю із зірочками – символікою Євросоюзу" [8, 8].

З початку європротестів підприємливі флористи взялися розвивати відповідний бізнес. У продажу з'явилися євробукети (наприклад, композиції з білих і синіх хризантем). Поширення великої кількості сувенірів і побутових предметів з патріотичною символікою Євромайдану (прапорці, значки, кульки, магнітики, ложки, стрічки, ялинкові іграшки, одяг тощо) [7, 7] свідчило про особливу культуру, що має своїх носіїв, систему цінностей і пріоритетів, навіть певну досить значну рецепцію. Про культурну складову можна говорити в першу чергу в двох площинах: внутрішня культура Євромайдану і його своєрідна проекція – зовнішня культура в суспільстві.

Ще у грудні 2013 р. комерсанти підняли ціни на прапори ЄС і України, почався продаж єврофутболки для Євромайдану, принтів з символами ЄС на светри, костюми і інший одяг, з'явилася мода на сині парасолі з зірками, еврообкладинки на паспорти, еврочохли на мобільні та планшети, рукавички "Європа", рукавиці "Євромайдан", шарф і шапка "Євросоюз", еврочашки і навіть еврокартини із сірників [5, 6]. З'явилися євроскидки і евроасортимент. Візажисти і художники спочатку пропонували на майдані безкоштовний боді-арт і різні євророзписи, навіть "всім розписати щоки: кому під прапор України, кому намалювати зірки на синьому тлі" [3, 6]. Потім почалася комерціалізація візерунків Євромайдану: в салонах краси і клубах тату стали вже за гроші пропонувати синьо-жовті манікюри (нігті на одній руці пофарбувати в синій колір, на іншій – в жовтий або у зірочках по-європейськи), евротатування тощо.

Знову зарясніли помаранчеві кольори, спочатку переважно на сотнях будівельних касок (каска як символ Євромайдану частково замінила підкову – символ Майдану 2004-2005 рр.) [9, 8]. Будівельні каски "євробудівельників" оздоблювали пелюстками і квітками.

Окрема тема – реакція діячів культури на Майдан і його вплив на культурне життя. Наприклад, на початку грудня 2013 р. актор Джордж Клуні записав відеозвернення до Євромайдану, а пізніше до нього долучились й інші світові зірки кіно та культури, зокрема, "залізний" Арнольд Шварценеггер.

Аналізуючи ментальну парадигму, необхідно акцентувати увагу і на внутрішній, змістовній діяльності Майдану. Слід зазначити патріотичний та справді глибокий історичний відтінок буття (за образом Запорізької Січі намагалися створити Січ Майдану з різними культурними "наповнювачами" – сотні, курені, шаровари, вишиванки, вінки, папахи, "козацький" настрій і побут, табу та ін.) [2, 6]. На двадцять третьому році Незалежності у центрі Києва нарешті був знесений пам'ятник червоному тирану, відомому кату і душителю української незалежності Володимирі Леніну. Потім "ленінопад" (своєрідне звільнення від комуністичних ілюзій) в Україні став вимірюватися десятками впалих невдалих монументів-ідолів злочинного більшовицького диктатора. Це стало своєрідним культурним звільненням від майже столітнього жорстокого полону оманливої лєнініани. Навіть багато Дідів Морозів придбало символіку Євромайдану (стрічки, прапори і т.д.), перетворюючись на Євродідів і в Санта-Клаусів.

Мільйонами рухали щирий патріотизм, бажання жити краще, прагнення до боротьби з корупцією і протест проти несправедливості, у першу чергу проти президента та його поплічників. Бентежив деяких і такий домінуючий культурний атрибут Євромайдану, як "євроялинка" (прапори, стрічки, плакати і гасла замінили ялинкові іграшки). Особливі дебати викликав величезний портрет (майже на одну третину "євроялинка") Ю.Тимошенко. З приводу портрета на конструкції "євроялинка" проводили обговорення і голосування [1, 3].

Була створена своєрідна Майданна Січ з новокозацькою культурою. У середині Євромайдану на кожній барикаді своя відповідальна військово-культурна (самовіддана, щиро патріотична і згуртована) одиниця – сотня. У кожній сотні свої підрозділи (як би копіюють історичні реалії пізнього середньовіччя). Звідси курені, чети (по двадцять чоловік, по п'ять чет в сотні), рої (по п'ять осіб). Принцип формування сотень – територіальний (земляцтва), а земляки переважно з Західної України. Як справжні козаки, мешканці "Майдантауна" старанно і відповідально виконували послух і повинності. Вони, зокрема, чергували (шість, рідше дванадцять годин на добу), співали гімн України та молилися. Серед жителів Євроміста є козацька охорона, самооборона, розвідка і пункти рекрутів. У просторі Євромайдану як у своєрідному прошарку культури є свої відзнаки, паролі, позивні, символи, у внутрішній майданній культурі існують навіть табу і обмеження для чужих (заборони на носіння масок, холодну і травматичну зброю і т.д.).

Одна з базових констант Євромайдану – національна консолідація і істинний патріотизмом – зумовлені щирим поривом, безкорисливістю і самовідданістю.

Тренди і бренди Євромайдану – це багато в чому нове віяння в культурному полі України. Певні аксіологічні метаморфози тушок не спотворили загальний здоровий, протестний, проєвропейський народний дух, не дискредитували масовий народний рух Євромайдану. Але як би прискіпливо опоненти Євромайдану не шукали радикалів, зробити це занадто важко.

Має минути той час, коли згідно з недолюбленими комуністично-радянськими стереотипами слово "націоналіст" було образливим, а любов до своєї нації розцінювалась ледь як не злочинна дія. Не меншою проблемою є усвідомлення та правильне застосування поняття "бандерівець". Це поняття може розглядатись як позитивне з огляду на те, що С.Бандера – не лише Герой України, а й знакова історична постать. Але для когось це поняття може розглядатись з позицій радянської історіографії у негативному сенсі. Отже, поняття "бандерівець" для когось та у чийось вустах може розумітися як комплемент, а для іншого – як образа. Водночас не можна зосереджуватись лише на власній (безперечно, на дуже великій та славетній) культурі та окремішності, треба поважати й шанувати інші народи, не заважаючи їм розвивати національні культури.

Чому я багато уваги приділив опонентам Євромайдану? По-перше, ворогів краще за все лупцювати їх зброєю. По-друге, побачивши аргументи опонентів, не можна не відмітити підміну понять, спотворення фактів та нікчемність їх аргументації. Як би там не було, а наш народ непереможний, він носій та творець немирної української культури. А важливою складовою нашої української культури є феномен нашого Євромайдану.

Часто вчені говорять про геополітику та геостратегії, забуваючи про культурні стратегії, про загальнолюдські цінності і геокультурну. Хіба українці – не європейці?

Отже, аналіз ситуації свідчить про позитиви Євромайдану. Українці хочуть жити краще, їм близькі європейські цінності та ідеали, а головне – наш народ хоче гідного життя у процвітаючій країні з багатою культурою. Виходячи з вищесказаного, відзначимо, що Євромайдан 2013-2014 рр. – важлива подія в культурному просторі України, що має знакові ціннісні домінуючі і рефлексії, репрезентативні культурні коди, ментальні константи і глибинні архетипи. Важливо констатувати, що "багатотисячний мітинг став неповторним культурним феноменом новочасної української історії" [16].

Література

1. Балаева Т. Снимать ли портрет Юли с елки – вот вопрос / Т. Балаева // Вести, 20.12.2013.
2. Браткова А. В мэрии едят икру и рисуют граффити / А. Браткова, В. Веремий // Вести, 12.12.2013.
3. Браткова А. Евробыт: шум и оборона чердаков / А. Браткова, В. Веремий // Вести, 25.11.2013.
4. Браткова А. Армия Евромайдана / А. Браткова, Б. Евсеева // Вести, 19.12.2013.
5. Браткова А. ЕС из спичек и маникюр патриота / А. Браткова, Б. Евсеева // Вести, 05.12.2013.
6. Гонський В. Людина і нація / В. Гонський. – К. : Основа-Принт, 2009. – 144 с.
7. Евсеева Б. Появились ложки со звездами и еврошары на елку / Б. Евсеева // Вести, 23.12.2013.
8. Золотар И. На Майдане в моде каски-писанки / И. Золотар // Вести, 18.12.2013.
9. Корнилов В. Еврозвери: анатомия "роевропейского" беспредела / В. Корнилов // Рабочая газета, 06.12.2013.
10. Коротков Е. Промежуточные итоги "впадения" в Европу / Е. Коротков // Рабочая газета, 07.12.2013.
11. Невидимые Западу украинские фашисты // Киевский вестник, 07.12.2013.
12. Радзівський В. О. Нотатки з субкультури аномії: монографія / В. О. Радзівський. – К. : Вид-во "Логос", 2012. – 368 с.
13. Радзівський В. О. Про теорію та історію субкультур: нариси до субкультурології: монографія / В. О. Радзівський. – К. : Вид-во "Логос", 2013. – 276 с.
14. Радзівський В. О. Фітокультура та антианомія як елемент субкультури в ритуалах Середньовічної Русі: нотатки до фітокультурології та юридикокультурології: монографія / В. О. Радзівський. – К. : НАКККІМ, 2011. – 228 с.
15. Радзиевский В. А. Избранные произведения: к 1025-летию Крещения Руси / В. А. Радзиевский. – К. : Издательство "Логос", 2013. – 248 с.
16. Тимошик М. Друкарі й кобзарі Майдану / М. Тимошик // День, 20.02.2014.

References

1. Balaeva T. Snimat' li portret Yuli s elki – vot vopros / T. Balaeva // Vesti, 20.12.2013.
2. Bratkova A. V merii edyat ikru i risuyut graffiti / A. Bratkova, V. Veremiy // Vesti, 12.12.2013.
3. Bratkova A. Evrobyt: shum i oborona cherdakov / A. Bratkova, V. Veremiy // Vesti, 25.11.2013.
4. Bratkova A. Armiya Evromaydana / A. Bratkova, B. Evseeva // Vesti, 19.12.2013.
5. Bratkova A. ES iz spichek i manikyur patriota / A. Bratkova, B. Evseeva // Vesti, 05.12.2013.
6. Honskyi V. Liudyna i natsiia / V. Honskyi. – K. : Osнова-Prynt, 2009. – 144 s.
7. Evseeva B. Poyavilis' lozhki so zvezdami i evroshary na elku / B. Evseeva // Vesti, 23.12.2013.
8. Zolotar I. Na Maydane v mode kaski-pisanki / I. Zolotar // Vesti, 18.12.2013.
9. Kornilov V. Evrozveri: anatomiya "proevropeyskogo" bespredela / V. Kornilov // Rabochaya gazeta, 06.12.2013.
10. Korotkov E. Promezhuotchnye itogi "vpadeniya" v Evropu / E. Korotkov // Rabochaya gazeta, 07.12.2013.
11. Nevidimye Zapadu
12. Radziievskiy V. O. Notatky z subkultury anomii: monohrafiya / V. O. Radziievskiy. – K. : Vyd-vo "Lohos", 2012. – 368 s.
13. Radziievskiy V. O. Pro teoriyu ta istoriyu subkultur: narysy do subkulturolohii: monohrafiya / V. O. Radziievskiy. – K. : Vyd-vo "Lohos", 2013. – 276 s.
14. Radziievskiy V. O. Fitokultura ta antyanomiya yak element subkultury v rytualakh Serednovichnoi Rusi: notatky do fitokulturolohii ta yurydykokulturolohii: monohrafiya / V. O. Radziievskiy. – K. : NAKKKiM, 2011. – 228 s.
15. Radzievskiy V. A. Izbrannye proizvedeniya: k 1025-letiyu Kreshcheniya Rusi / V. A. Radzievskiy. – K. : Izdatel'stvo "Logos", 2013. – 248 s.
16. Tymoshyk M. Drukari y kobzari Maidanu / M. Tymoshyk // Den, 20.02.2014.

Радзиевский В. А.

Євромайдан: патріотизм в культурному полі України

В статті аналізується феномен Євромайдану. Автор описує основні аксіологічні концепції, культурні коди і специфіку ментальної парадигми движущої сили Євромайдану в контексті базових соціокультурних рефлексій в сучасному культурно-історичному дискурсі України.

Ключевые слова: Євромайдан, Україна, культура, культурологія, історія.

Radziyevskyy V.

Yevromaydan: patriotism in the cultural field of Ukraine

The phenomenon of Yevromaydan is analyzed in the article. The author describes the main axiological conceptions cultural cods and specifics of mental paradigm of acting force of Yevromaydan in the context of the main sociocultural reflection in the modern cultural and historical dimensions of Ukraine.

Patriotic Maidans 2004-2005, 2013-2014 has received broad political, social and cultural resonance. Many singers were on the scene most advanced Maidan (orange, European, tax), less interest has artificial loyal Maidan (eg in Mariinsky Park Kyiv).

Culture Yevromaydanu – this including and protest, shares a boycott of goods and services except for brief comments, lists of brands, media, financial and medical facilities, gas stations, food, outlets respective owners. But Yevromaydanu culture – this culture (which is also the most important) the creation and development of "distributed brightly decorated posters with accurate slogans like "Boycott financiers slaughter", "Do not buy – ignore", "penny in obshchak", "You earn – it is stealing".

Yevromaydan became a kind of manifestation of the transformation of cultural and political rights of Ukrainian. Thus a priori cultural characteristics squares beginning of XXI century have deep historic constant, codes and origins. Describing the events of 1917-1920, poet P.Tychyna pointed out that in the plaza there is a revolution, and before – on the streets and swore allegiance and got to know important news (read princely letters, hetman universals, etc.). On Maidan for centuries happened significant cultural, political, historical and other important people, events.

Whatever it was, and our nation is invincible, and he, the people of Ukraine, not only the source of power, but also the media and the creator of our immortal Ukrainian culture. And an important part of our national culture is a phenomenon and our Ukrainian Yevromaydanu. Even Maidan 2004-2005, founded the new traditions and holidays. Recall undeservedly forgotten Day of Freedom, rethinking of the role the Konotop battle and of the Holodomor. In the individual Yushchenko many disappointed, but plans for European future concern of many Ukrainian..

And not only imprisoned as a prisoner of conscience, but also the victim of a criminal regime, Tymoshenko has always been sympathy and condolences of millions of Ukrainian people.

Thus, the situation analysis and monitoring even hostile to the national media revoluyuyi indicates to positive Yevromaydana – the desire for democracy, democracy and patriotism (singing the anthem of Ukraine before slicing sandwiches, selfless defense of European integration or attempt to perform the National Anthem massive night January 1, 2014, including and with the intention to enter the Guinness Book of Records), many other examples.

We can not be intimidated. People want to live better, Ukrainian close to European values and ideals, and most importantly – our people want a decent life in a prosperous country with a rich European culture and see no alternative to our bright European future. Based on the foregoing, we note that Yevromaydan 2013-2014 biennium – an important event in the cultural space of Ukraine, which has a significant value and the dominant reflection representative cultural codes, mental constants and deep archetypes. In fact, it is important to note that a rally has become a unique cultural phenomenon of the new times Ukrainian history. People's will not kill and do not stop: Ukrainian – Europeans, Ukraine – center of Europe, our culture – European and Yevromaydan – big win strong spirit Ukrainian and European future of Ukraine.

Key words: Yevromaydan, phenomenon of Yevromaydan, Ukraine, culture, subculture, culturology, history.

УДК 316.722:398.1(477)

Садовенко Світлана Миколаївна

кандидат педагогічних наук,
доктор філософії (PhD), доцент,
старший науковий співробітник

ТРАДИЦІЙНА АКСІОСФЕРА КУЛЬТУРИ ЛОКАЛЬНИХ ТОПОСІВ УКРАЇНИ: ЗБЕРЕЖЕННЯ В ДОБУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Стаття присвячена проблемі осмислення та збереження в добу глобалізації традиційної аксіосфери культури локальних топосів України. Значна увага приділяється питанням дослідження української культури в масштабах окремих областей і міст України, розгляду місцевої культурної спадщини. Дані про розвиток художнього життя в різних регіонах, отримані в результаті зіставлення й узагальнення, дають цінний матеріал для створення цілісної оцінки традиційної, а в деяких місцевостях загальноприйнятої, усталеної аксіосфери культури та ментальності локальних топосів України, взаємодії традицій і новацій української народної художньої культури, знаходження можливостей щодо її збереження в добу глобалізації.

Ключові слова: традиційна аксіосфера, локальні топоси, архетип, українська народна художня культура, ментальність, часопростір.

Світ сьогодні, в умовах глобалізації, орієнтованої на тотальність та уніфікацію етнокультурної автентичності плюральних традицій, знаходиться на своєрідному перехресті як історичних епох, так і різних моделей цивілізацій – традиційної, що була дотепер, і сучасної, заснованої на принципах формування загальнопланетарного інформаційного простору (розповсюдження новітнього середовища масового спілкування, зокрема мобільного зв'язку, мережі Інтернет), інших новітніх досягнень, у яку людство продовжує впевнено входити, актуалізуючи проблему збереження (або консервації) традиційної